

Bruselj, 30.4.2019
COM(2019) 213 final

POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU IN SVETU

**o uporabi in pregledu Direktive 2014/59/EU (direktiva o sanaciji in reševanju bank) in
Uredbe št. 806/2014 (uredba o enotnem mehanizmu za reševanje)**

I. UVOD

Regulativni okvir Unije na področju finančnih storitev se je po finančni krizi močno okrepil. Da bi se uvedla pravila na področjih, ki prej niso bila regulirana, in da bi se revidirala veljavna zakonodaja, je bilo sprejetih več zakonodajnih aktov. Splošni cilj je bil odpraviti pomisleke in pomanjkljivosti, ki so se pojavili med finančno krizo, ter zmanjšati tveganje za ponovitev (sistemskih) kriz.

V okviru tega je bil leta 2014 uveden minimalni pravni okvir, usklajen na ravni EU, ki se uporablja v primeru bančnih kriz¹ in ki ga sestavlja direktiva o sanaciji in reševanju bank (v nadaljnjem besedilu: DSRB)². Ta usklajeni okvir dopolnjuje uredba o enotnem mehanizmu za reševanje (v nadaljnjem besedilu: uredba o EMR)³. Ta zakonodajna akta zagotavljata učinkovita orodja za reševanje bank, ki „propadajo ali bodo verjetno propadle“. Medtem ko je morala vsaka država članica EU prenesti DSRB v nacionalno pravo, se uredba o EMR, s katero se centralizirajo nekatere funkcije reševanja in odločitve o reševanju za bančno unijo, uporablja neposredno. Oba instrumenta tako skupaj določata okvir EU za reševanje.

DSRB ter uredba o EMR sta uvedli načelo, v skladu s katerim lahko organ za reševanje, kadar banka propada ali bo verjetno propadla, ugotovi, da obstaja javni interes za to, da se za banko namesto insolvenčnega postopka po nacionalnem pravu uporabi postopek reševanja. Tak javni interes je na primer lahko posledica dejstva, da banka opravlja funkcije, za katere se šteje, da so ključnega pomena za gospodarstvo, in ki jih ni mogoče prekiniti brez negativnih učinkov na finančno stabilnost. Če ne obstaja javni interes za reševanje, mora banka prenehati poslovati na podlagi pravil o insolventnosti v skladu z nacionalno zakonodajo.

Praviloma je treba banko razglasiti za banko, ki propada ali bo verjetno propadla, kadar za ohranitev uspešnega poslovanja, likvidnosti ali solventnosti potrebuje izredno javnofinančno pomoč, brez take določitve pa lahko banka prejme javno pomoč samo v točno določenih izjemnih primerih. Med te izjemne primere spadajo preventivna dokapitalizacija ter državna jamstva za zavarovanje likvidnostnih posojil, ki so jih zagotovile centralne banke, in državna jamstva za na novo izdane obveznosti⁴.

Okvir zagotavlja, da delničarji in upniki učinkovito krijejo izgube, in določa več instrumentov za reševanje, s katerimi lahko organi obravnavajo banke v postopku reševanja. Odvisno od posameznega primera se lahko organi odločijo za uporabo instrumenta prodaje poslovanja, ustanovitev premostitvene banke ali nosilca upravljanja sredstev in izvedbo reševanja s sredstvi upnikov⁵.

¹ DSRB in uredba o EMR se uporabljata za kreditne institucije, investicijska podjetja in druge kategorije finančnih subjektov, kot določata člen 1 DSRB ter člen 2 uredbe o EMR. Vendar se v tem poročilu za vse subjekte, ki spadajo na področje uporabe teh zakonodajnih aktov, na kratko uporablja splošni izraz „banka“.

² Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij (UL L 173, 12.6.2014, str. 190–348).

³ Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje (UL L 225, 30.7.2014, str. 1–90).

⁴ Člen 32(4)(d) DSRB.

⁵ Reševanje s sredstvi upnikov je v DSRB/uredbi o EMR opredeljeno kot „*mehanizem, s katerim organ za reševanje [...] izvaja pooblastila za odpis in konverzijo v zvezi z obveznostmi institucije v postopku reševanja*“. Glej člen 2(1)(57) DSRB ter člen 3(1)(33) uredbe o EMR.

Okvir določa tudi pravila o zagotavljanju zunanje javnofinančne pomoči bankam v postopku reševanja. Da bi se zmanjšalo tveganje ukrepov reševanja z javnimi sredstvi, ki jih financirajo davkoplačevalci, se zahteva vzpostavitev nacionalnih shem za financiranje reševanja in enotnega sklada za reševanje – ki ga morajo financirati vse banke na trgu –, ki so glavni vir zunanje finančne pomoči za banke v postopku reševanja.

Poleg tega se z uredbo o EMR vzpostavlja enotni odbor za reševanje, katerega naloga je, da pripravi in izvede reševanje bank s sedežem v državah članicah, ki sodelujejo v bančni uniji, ter upravlja enotni sklad za reševanje⁶.

Komisija mora v skladu s členom 129 DSRB in členom 94 uredbe o EMR pregledati izvajanje okvira za reševanje ter Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti poročilo. Poročili o izvajanju teh pravnih instrumentov je bilo treba predložiti do junija oziroma decembra 2018. Zaradi tesnih povezav med tema instrumentoma je primerno, da se oba pregledata skupaj. Poleg tega je bilo treba za izvedbo pregleda počakati na sprejetje bančnega svežnja (podrobneje opisan v nadaljevanju), s katerim so bili spremenjeni nekateri pomembni elementi okvira za reševanje, zlasti pravila o minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

II. PREGLED TRENUTNEGA STANJA PRI IZVAJANJU IN DOKONČANJU OKVIRA ZA REŠEVANJE

A. *Trenutno stanje prenosa DSRB*

Rok za prenos DSRB je bil 31. december 2014. V navedenem roku sta popoln prenos DSRB priglasili samo dve državi članici, tako da so bili zoper preostale uvedeni postopki za ugotavljanje kršitev zaradi nesporočanja.

Do zdaj so popoln prenos priglasile vse države članice. Komisija je preverila, ali je DSRB v celoti prenesena v vseh državah članicah, in končala zadevne postopke za ugotavljanje kršitev zaradi nesporočanja.

Komisija trenutno preverja ustreznost nacionalnih ukrepov za prenos.

B. *Trenutno stanje izvajanja okvira za reševanje s strani organov za reševanje*

V EU se izvaja DSRB. Več držav članic je določilo strategije reševanja in cilje v zvezi z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za vse banke, ki so pod njihovo neposredno pristojnostjo. Tako so lahko banke začele odstranjevati ovire za te strategije in kopičiti sredstva za minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti. Od uvedbe DSRB je bilo ustanovljenih več kolegijev za reševanje, da bi se med organi matične države članice in države članice gostiteljice, odgovornimi za reševanje bančnih skupin v EU, dogovorili o načrtih reševanja, ocenah rešljivosti ter minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti⁷.

⁶ V bančni uniji je vsak nacionalni organ za reševanje odgovoren za zbiranje prispevkov v zadevni nacionalni sklad za reševanje. Ti prispevki se nato prenesejo v enotni sklad za reševanje, ki ga upravlja enotni odbor za reševanje.

⁷ Glej poročilo Evropskega bančnega organa (EBA) o kolegijih za reševanje: <https://eba.europa.eu/documents/10180/2087449/EBA+Report+on+the+functioning+of+resolution+colleges+-+July+2018.pdf>.

V bančni uniji enotni odbor za reševanje (SRB) izvaja postopek priprave načrtov reševanja bank, ki spadajo v njegovo pristojnost. Poleg tega je razvil smernice za kritične funkcije in operacionalizacijo reševanja s sredstvi upnikov, še vedno pa se ukvarja z več temami, zlasti z neprekinjenostjo poslovanja in poslovnimi informacijskimi sistemi. Enotni odbor za reševanje je pred tem objavil „Uvod k načrtovanju reševanja“, trenutno pa pripravlja podrobnejši priročnik za načrtovanje reševanja za zunanjo objavo.

Kar zadeva minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, se je pristop enotnega organa za reševanje, ki je v letu 2016 temeljil na informativnih ciljih, razvil tako, da so bile v letu 2017 vključene zavezujoče zahteve za največje in najkompleksnejše banke ter prilagoditve za posamezne banke, s katerimi se obravnavata kakovost in količina minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti. Smernice za minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz leta 2018 o tem, kako enotni odbor za reševanje izvaja zakonodajne določbe v zvezi z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti,⁸ je enotni odbor za reševanje izdal konec leta 2018. Na splošno so banke v prehodni fazi in čeprav se nekatere še vedno srečujejo s pomanjkljivostmi pri upoštevanju minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, so na dobri poti, da cilje izpolnijo v časovnih okvirih, ki jih je določil enotni odbor za reševanje.

C. Spremembe minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jih vsebuje bančni sveženj

Evropski parlament in Svet Evropske unije sta aprila 2019 sprejela bančni sveženj, ki je vključeval spremembe nekaterih določb DSRB ter uredbe o EMR, pa tudi direktive o kapitalskih zahtevah (CRD) in uredbe o kapitalskih zahtevah (CRR)⁹. Glede na roke v zakonodajnih besedilih se bodo nova pravila v državah članicah verjetno začela uporabljati v letu 2020.

Del določb v svežnju se nanaša na minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti. Natančneje, določa ukrepe za usklajitev veljavnega zakonodajnega okvira z zadevnimi mednarodnimi standardi, ki jih je Odbor za finančno stabilnost izdal v zvezi

⁸ Zadevni dokumenti so na voljo na https://srb.europa.eu/sites/srbsite/files/srb_2018_mrel_policy_-_first_wave_of_resolution_plans.pdf in https://srb.europa.eu/sites/srbsite/files/public_mrel_policy_2018_-_second_wave_of_plans.pdf.

⁹ Evropski parlament je na plenarnem zasedanju 16. aprila 2016 sprejel zakonodajna besedila, ki sestavljajo tako imenovani „bančni sveženj“. Izglasovana besedila vključujejo: – zakonodajno resolucijo Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2019 o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2014/59/EU v zvezi s sposobnostjo kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo ter o spremembi Direktive 98/26/ES, Direktive 2002/47/ES, Direktive 2012/30/EU, Direktive 2011/35/EU, Direktive 2005/56/ES, Direktive 2004/25/ES in Direktive 2007/36/ES (COM(2016) 852 – C8-0481/2016 – 2016/0362(COD)) (redni zakonodajni postopek: prva obravnava); – zakonodajno resolucijo Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2019 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 806/2014 glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo (COM(2016) 851 – C8-0478/2016 – 2016/0361(COD)) (redni zakonodajni postopek: prva obravnava); – zakonodajno resolucijo Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2019 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, količnikom neto stabilnega financiranja, zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kreditnim tveganjem nasprotne stranke, tržnim tveganjem, izpostavljenostmi do centralnih nasprotnih strank, izpostavljenostmi do kolektivnih naložbenih podjetij, velikimi izpostavljenostmi, zahtevami glede poročanja in zahtevami po razkritju ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (COM(2016) 850 – C8-0480/2016 – 2016/0360A(COD)); – zakonodajno resolucijo Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2019 o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izveznimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, prejemki, nadzornimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala (COM(2016) 854 – C8-0474/2016 – 2016/0364(COD)).

s skupno sposobnostjo pokrivanja izgub, ter vključuje pomembne spremembe kalibracije, meril za upravičenost in dodeljevanja minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti skupinam ter posledice kršitve te zahteve. Poleg tega so v besedilu obravnavani vprašanje pogodbenega priznavanja reševanja s sredstvi upnikov za obveznosti, izdane po pravu tretjih držav, ter pooblastila organov za reševanje za ustavitev plačil (pooblastila v zvezi z moratorijem).

D. Primeri uporabe določb iz okvira za reševanje

Do zdaj še ni veliko izkušenj z uporabo okvira za banke, ki propadajo ali bodo verjetno propadle.

Primer banke Banco Popular (junij 2017) je edini primer reševanja, izvedenega po začetku veljavnosti vseh določb uredbe o EMR¹⁰. Shema za reševanje banke Banco Popular je vključevala odpis in konverzijo kapitala institucije ter prodajo subjekta v okviru instrumenta prodaje poslovanja. V okviru tega je bila kot primeren kupec opredeljena banka Banco Santander. V tem primeru ni bilo odrejeno reševanje s sredstvi upnikov za obveznosti onkraj podrejenega dolga, pomoč iz enotnega sklada za reševanje pa ni bila potrebna¹¹.

Še pred primerom banke Banco Popular se je DSRB uporabila novembra 2015, ko so italijanski organi začeli postopke reševanja v zvezi s štirimi bankami (Banca delle Marche, Banca Popolare dell'Etruria e del Lazio, Cassa di Risparmio di Ferrara in Cassa di Risparmio della Provincia di Chieti). Vendar so se ti primeri zgodili pred datumom začetka uporabe določb o reševanju s sredstvi upnikov¹². Zato so se uporabila samo pravila o državni pomoči glede delitve bremena (s katerimi se zahteva odpis lastniškega kapitala in podrejenega dolga), ne pa tudi instrument reševanja s sredstvi upnikov na podlagi DSRB¹³.

Poleg tega so se nekatere določbe okvira za reševanje uporabile v nedavnih primerih bank v težavah, ki pa niso vključevale reševanja institucije:

- nekatere banke so prejele preventivno likvidnostno pomoč¹⁴. Taka pomoč je bila aprila 2015 zagotovljena dvema grškima bankama (National Bank of Greece in Piraeus Bank)¹⁵. Decembra 2016 je bila dodeljena banki Monte dei Paschi di Siena¹⁶, januarja in aprila 2017 pa sta enako vrsto pomoči prejeli dve srednje veliki italijanski banki, tj. Banca Popolare di Vicenza in Veneto Banca¹⁷;

¹⁰ V DSRB določen rok za uporabo določb v zvezi z instrumentom za reševanje s sredstvi upnikov je bil 1. januar 2016, rok za uporabo drugih določb pa 1. januar 2015.

¹¹ Ukrepi so bili sprejeti na podlagi odločitve o reševanju, ki jo je enotni odbor za reševanje sprejel 7. junija 2017 (SRB/EES/2017/08) in ki je bila potrjena s Sklepom Komisije (EU) 2017/1246 z dne 7. junija 2017.

¹² V skladu s členom 130 DSRB so morale države članice uporabljati nekatere določbe, vključno s tistimi, ki se nanašajo na reševanje s sredstvi upnikov, in sicer najpozneje od 1. januarja 2016.

¹³ Z določbami o reševanju s sredstvi upnikov na podlagi DSRB se zahtevata odpis in konverzija delnic in kvalificiranih obveznosti do najmanj 8 % vseh obveznosti banke, preden se dovoli dostop do zunanje finančne pomoči.

¹⁴ Likvidnost v obliki državnih jamstev za posojila centralne banke ali na novo izdane obveznosti v skladu s členom 32(4)(d)(i) in (ii) DSRB ter členom 12(4)(d)(i) in (ii) uredbe o EMR.

¹⁵ Zadeva SA 41503.

¹⁶ Zadeva SA. 47081.

¹⁷ Zadeva SA. 47149.

- National Bank of Greece in Piraeus Bank sta novembra 2015 prejeli preventivno dokapitalizacijo¹⁸. Enako vrsto pomoči so italijanski organi junija 2017 odobrili banki Banca Monte dei Paschi di Siena¹⁹.
- ECB je junija 2017 banki Banca Popolare di Vicenza in Veneto Banca razglasila za banki, ki propadata ali bosta verjetno propadli, enotni odbor za reševanje pa je ugotovil, da ukrep za reševanje ni v javnem interesu²⁰. Okvir za reševanje določa, da se v takem primeru uporabljajo pravila o insolventnosti po nacionalnem pravu. Zato se je v zvezi z obema institucijama začel postopek prisilne likvidacije po italijanskem pravu;
- kar zadeva latvijsko banko ABLV, AS in njeno hčerinsko družbo ABLV Bank Luxembourg S.A., je enotni odbor za reševanje, potem ko je ECB februarja 2018 ugotovila, da banki propadata ali bosta verjetno propadli, sprejel odločitev, da glede na neobstoj javnega interesa ne bo sprejel ukrepa za reševanje. ABLV AS je pozneje zaprosila za prostovoljno likvidacijo po latvijskem pravu, za ABLV Luxembourg AS pa je še naprej veljala odložitev plačil po luksemburškem pravu.

Kjer je bilo primerno, je Komisija ukrep, ki ga je priglasila država članica, ocenila na podlagi pravil o državni pomoči za finančni sektor, s katerimi se za kapitalsko pomoč zahteva delitev bremena med delničarji in podrejenimi upniki, in drugih določb, vključno s predložitvijo načrta prestrukturiranja, če je ustrezno.

III. Elementi za nadaljnjo oceno

A. Uporaba DSRB in uredbe o EMR

Preventivna dokapitalizacija

Preventivna dokapitalizacija omogoča, da se banka v izjemnih okoliščinah²¹ dokapitalizira z javnim denarjem, da se pravočasno odpravijo težave, ki bi lahko nastale v okviru malo verjetnega ekonomskega scenarija (kot je opredeljen v neugodnem scenariju stresnega testa) in bi lahko vplivale na finančno stanje solventnih institucij. To prispeva k oblikovanju v prihodnost usmerjenega pristopa k finančni stabilnosti in preprečevanju morebitnih poslabšanj, ki lahko vodijo do propada banke. Za zagotovitev, da se preventivna dokapitalizacija uporablja ustrezno in v skladu z logiko okvira za reševanje, se z DSRB in uredbo o EMR zahteva izpolnitev več pogojev. Med te pogoje spadajo: da je banka solventna, da se javnofinančna pomoč ne uporabi za kritje izgub, ki so nastale ali bodo verjetno nastale, in da je preventivna dokapitalizacija nujna za odpravo kapitalskega primanjkljaja, ugotovljenega pri stresnem testu ali pregledu kakovosti sredstev. Prav tako mora biti ukrep začasen in sorazmeren glede na odpravo posledic resne motnje v gospodarstvu države članice. Nazadnje, pogoj za ukrep je njegova končna odobritev na podlagi okvira Unije za državno pomoč.

Komisija je opozorila, da so morda potrebna dodatna pojasnila o pogojih in postopku za odobritev preventivne dokapitalizacije, da bi se zagotovili pravočasnost in usklajenost med zadevnimi akterji. Na primer, v okviru ni pojasnjeno, kateri organ mora potrditi, da je banka „solventna“, preden prejme preventivno dokapitalizacijo (prav tako v njem ni

¹⁸ Komisija je odobrila pomoč v zadevah SA.43364 in SA 43365. Izraz „preventivna dokapitalizacija“ označuje zagotovitev kapitala solventni instituciji v skladu s členom 32(4)(d)(iii) DSRB/členom 18(4)(d)(iii) uredbe o EMR.

¹⁹ Komisija je odobrila pomoč v zadevi SA 47677.

²⁰ Zadeva SA 45664.

²¹ Ukrep je dovoljen za odpravo resne motnje v gospodarstvu države članice in za ohranitev finančne stabilnosti.

opredelitve solventnosti za namene preventivne dokapitalizacije), niti ni v njem navedeno, kateri organ mora opredeliti izgube, ki so subjektu nastale ali mu bodo verjetno nastale v bližnji prihodnosti in jih ni mogoče kriti s preventivno dokapitalizacijo.

Komisija je na podlagi spoznanj iz prvih primerov ter v sodelovanju z ECB in enotnim odborom za reševanje razvila dobre prakse v zvezi z nekaterimi vidiki postopka, vključno z vlogo stresnih testov in njihovo povezavo s pregledom kakovosti sredstev. Komisija bo še naprej delala v tej smeri.

Ukrepi za zgodnje posredovanje

Z DSRB so nadzornim organom dodeljena pooblastila za zgodnje posredovanje, s katerimi naj bi se preprečilo nadaljnje poslabšanje finančnega stanja institucije ter čim bolj zmanjšala tveganje in vpliv morebitnega reševanja. Ta pooblastila se uporabijo, ko so izpolnjeni nekateri posebni pogoji za sprožitev²², da lahko pristojni organi sprejmejo ukrepe, kot je zahteva vodstvu institucije, naj pripravi akcijski program ali spremeni poslovno strategijo institucije ali njeno pravno in operativno strukturo. Pristojni organi lahko v okviru tega tudi zamenjajo vodstvo institucije²³.

Uporaba ukrepov za zgodnje posredovanje je bila do zdaj izredno omejena, tako da je mogoče izpeljati samo nekaj začasnih sklepov. Povezavo in morebitno prekrivanje med pooblastili za zgodnje posredovanje, ki so pristojnim organom dodeljena na podlagi nacionalnih zakonov, s katerimi se izvaja DSRB, ter nadzornimi pooblastili, ki jih lahko izvajajo na podlagi direktive o kapitalskih zahtevah in uredbe o enotnem mehanizmu nadzora, bi bilo treba morda dodatno analizirati²⁴. Prav tako bi bilo lahko v zvezi z bančno unijo koristno razmisliti o tem, da bi se določbe o pooblastilih za zgodnje posredovanje, vsebovane v DSRB, vključile tudi v uredbo o EMR, da bi se izognili uporabi različnih nacionalnih ukrepov za prenos.

*Skupni varovalni mehanizem za enotni sklad za reševanje in medvladni sporazum*²⁵

V skladu s preteklimi političnimi dogovori ministrov za finance²⁶ in kot je bilo potrjeno tudi v izidu vrha držav euroobmočja iz decembra 2018²⁷, bo skupni varovalni mehanizem za enotni sklad za reševanje, ki je bistven za povečanje verodostojnosti

²² Natančneje, s členom 27 DSRB je pristojni organ pooblaščen, da aktivira ukrepe za zgodnje posredovanje, kadar „institucija krši ali bo v bližnji prihodnosti – med drugim zaradi hitrega slabšanja finančnega stanja, vključno s slabšanjem likvidnosti, naraščanjem stopnje zadolženosti, nedonosnimi posojili ali koncentracijo izpostavljenosti, ocenjenega na podlagi niza sprožilnih dejavnikov, ki lahko vključujejo minimalne kapitalske zahteve institucije, ki se jim prišteje 1,5-odstotna točka – verjetno kršila zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013, Direktive 2013/36/EU, naslova II Direktive 2014/65/EU ali katerega koli od členov 3 do 7, 14 do 17 ter 24, 25 in 26 Uredbe (EU) št. 600/2014 [...]“

²³ ECB je tako odločitev pred kratkim sprejela v zvezi z banko Carige (Cassa di Risparmio di Genova e Liguria). Glej <https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/pr/date/2019/html/ssm.pr190102.en.html>.

²⁴ Natančneje člena 16 uredbe o enotnem mehanizmu nadzora.

²⁵ Sporazum o prenosu in vzajemnosti prispevkov v okviru enotnega sklada za reševanje, 14. maj 2014, 8457/14: <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8457-2014-INIT/sl/pdf>.

²⁶ Izjava ministrov Euroskupine in Sveta za ekonomske in finančne zadeve o varovalu za enotni mehanizem za reševanje, 20. december 2013, 18137/13: <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-18137-2013-INIT/en/pdf>.

²⁷ Izjava z vrha držav euroobmočja, 14. december 2018, in mandat skupnega varovalnega mehanizma za enotni sklad za reševanje.

enotnega mehanizma za reševanje (EMR) v bančni uniji, določen najpozneje do konca prehodnega obdobja za združitev sredstev v enotnem skladu za reševanje.

Komisija je večkrat pozvala k zgodnejši vzpostavitvi skupnega varovalnega mehanizma²⁸. Vrh držav euroobmočja se je decembra 2018 dogovoril, da bo pogoj za zgodnjo uvedbo varovalnega mehanizma zadosten napredek v smislu zmanjševanja tveganja, kar bo ocenjeno v letu 2020.

Zdi se, da je med državami članicami, ki sodelujejo v bančni uniji, splošno razširjeno mnenje, da bo povračilo skupnega varovalnega mehanizma iz enotnega sklada za reševanje omejeno samo na zadevne nacionalne razdelke, če bo treba varovalni mehanizem uporabiti pred koncem prehodnega obdobja²⁹. To vpliva na zneske, ki se lahko povrnejo in torej izposodijo pri skupnem varovalnem mehanizmu. Za zagotovitev, da je med prehodnim obdobjem po potrebi mogoč tudi popoln dostop do varovalnega mehanizma, se bo treba kmalu dogovoriti o manjših spremembah medvladnega sporazuma (zlasti ker bodo brez hitre spremembe medvladnega sporazuma morda omejene koristi med zgodnjim izvajanjem).

Ena od razpoložljivih možnosti bi bilo naknadno in predhodno združevanje prispevkov, ki bi se začelo leta 2021, da bi se uresničil skupni varovalni mehanizem verodostojnega obsega in povečala odpornost bančne unije.

Likvidnost v postopku reševanja

Zagotavljanje, da rešena banka ohrani zadostno likvidnost za izpolnjevanje svojih obveznosti, je bistveni del učinkovitega reševanja. Likvidnost lahko zagotovi trg ali pa se zagotovi z običajnimi posojili centralne banke. Kadar navedena sredstva začasno ne zadostujejo, se lahko za zagotovitev likvidnosti v postopku reševanja uporabi enotni sklad za reševanje.

Vendar glede na obseg morebitnih potreb po likvidnosti med reševanjem sredstva enotnega sklada za reševanje, tudi če se dopolnijo z varnostnim mehanizmom enakega ali podobnega obsega, morda ne zadostujejo za ustrezno izpolnitev teh potreb³⁰.

V skladu s členom 73 uredbe o EMR lahko enotni odbor za reševanje najame zunanja posojila, da zagotovi razpoložljivost sredstev za reševanje, če prispevki (še) niso na voljo za take namene. Komisija meni, da ta določba enotnemu odboru za reševanje omogoča, da sprejme ustrezne ukrepe za zagotovitev svoje učinkovitosti, vključno z najemanjem omejene količine posojil zunaj okvira za reševanje.

²⁸ Glej na primer sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Evropskemu svetu, Svetu in Evropski centralni banki – Nadaljnji koraki za dokončanje ekonomske in monetarne unije: načrt, 6. december 2017, COM(2017) 821 final, in Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropski centralni banki, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o dokončanju bančne unije, 11. oktober 2017, COM(2017) 592 final.

²⁹ Člen 5(1)(e) medvladnega sporazuma.

³⁰ Glej na primer: Poročilo Euroskupine voditeljem o poglobitvi ekonomske in monetarne unije, 4. december 2018, <https://www.consilium.europa.eu/fr/press/press-releases/2018/12/04/eurogroup-report-to-leaders-on-emu-deepening/>; „Financiranje reševanja bank: alternativna rešitev za ureditev potrebne likvidnosti“, november 2018, W.P. de Groen, poglobljena analiza na zahtevo Odbora Evropskega parlamenta za ekonomske in monetarne zadeve, na voljo na: [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2018/624423/IPOL_IDA\(2018\)624423_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2018/624423/IPOL_IDA(2018)624423_EN.pdf); „Kako zagotoviti likvidnost bankam po reševanju v evropski bančni uniji“, november 2018, M. Demertzis, I. Gonçalves Raposo, P. Hüttel, G. Wolff, poglobljena analiza na zahtevo Odbora Evropskega parlamenta za ekonomske in monetarne zadeve, na voljo na: [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2018/624422/IPOL_IDA\(2018\)624422_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2018/624422/IPOL_IDA(2018)624422_EN.pdf).

Poleg tega je v državah članicah zunaj bančne unije in jurisdikcijah tretjih držav³¹ zagotovitev likvidnostne pomoči v postopku reševanja predvidena bodisi brez omejitev bodisi z omejitvami, ki precej presegajo omejitve, mogoče znotraj bančne unije, in se pogosto lahko še zvišajo.

Komisija zato močno podpira tekoče razprave o drugih virih in rešitvah za zagotovitev likvidnostne pomoči v postopku reševanja ter poziva, naj se ti viri in rešitve dogovorijo in izvedejo v letu 2019. Pomembno je, da so sredstva na voljo v zadostnem obsegu, da se po potrebi zagotovi kratkoročna likvidnostna pomoč.

Druga vprašanja

V skladu s členom 129 DSRB mora Komisija opraviti razmislek na podlagi sklepov iz poročila Evropskega bančnega organa (EBA) o poenostavljenih obveznostih, izdanega decembra 2017 v skladu s členom 4(7) Direktive³², in poročila EBA o minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznostih, izdanega v skladu s členom 45(19) DSRB decembra 2016³³.

Poročilo EBA o poenostavljenih obveznostih vsebuje pregled uporabe določb DSRB, ki pristojnim organom in organom za reševanje omogočajo, da od upravičenih bank zahtevajo poenostavljene načrte za sanacijo in reševanje. Upravičenost do poenostavljenih obveznostih je treba ugotoviti na podlagi več dejavnikov, kot so predstavljeni v členu 4 DSRB ter delegirani uredbi o poenostavljenih obveznostih³⁴. V poročilu so poudarjene različne prakse in pristopi, ki jih pristojni organi in organi za reševanje uporabljajo za poenostavljene obveznosti. Na podlagi tega se v poročilu priporoča stalno spremljanje preostalih razlik.

Komisija obravnava poročilo in meni, da so poenostavljene obveznosti pomemben element okvira, da se zagotovita učinkovitost in sorazmernost zahteve po oblikovanju načrtov za sanacijo in reševanje ter da se po potrebi zmanjša upravno breme pristojnih organov in organov za reševanje. Zato bo morda razmislila o potrebi po izboljšanju okvira v zvezi s tem ob upoštevanju izida spremljanja poenostavljenih obveznosti s strani Evropskega bančnega organa.

Bančni sveženj, ki sta ga sozakonodajalca sprejela 16. aprila 2019, vključuje več ukrepov za spremembo ureditve minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ter je tako nadomestil zahtevo po pregledu na podlagi poročila Evropskega bančnega organa.

³¹ Glej na primer sklad Združenih držav za urejeno likvidacijo (zakonik Združenih držav, naslov 12, člen 5390 (Dodd-Frankov zakon, člen 210(n))).

³² <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1720738/EBA+Report+on+the+Application+of+Simplified+Obligations+and+Waivers+in+Recovery+and+Resolution+Planning.pdf>.

³³ <https://eba.europa.eu/documents/10180/1695288/EBA+Final+MREL+Report+%28EBA-Op-2016-21%29.pdf>.

³⁴ Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/1075 z dne 23. marca 2016 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede regulativnih tehničnih standardov, ki določajo vsebino načrtov sanacije, načrtov reševanja in načrtov reševanja skupine, minimalna merila, ki naj bi jih pristojni organ ocenil v zvezi z načrti sanacije in načrti sanacije skupine, pogoje za finančno podporo v skupini, zahteve o neodvisnih ocenjevalcih vrednosti, pogodbeno priznavanje pooblastil za odpis in konverzijo, postopke in vsebino zahtev v zvezi z obveščanjem in obvestilom o mirovanju ter operativno delovanje kolegijev za reševanje, na voljo na: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?uri=CELEX%3A32016R1075>.

B. Povezava med postopkom reševanja in postopkom v primeru insolventnosti ter razmislek o morebitni nadaljnji uskladitvi pravil o insolventnosti

Shema za reševanje pomeni „izvzetje“ iz splošnih postopkov v primeru insolventnosti, ki se uporabljajo po nacionalnem pravu. Natančneje, kadar se ugotovi, da banka propada ali bo verjetno propadla, če ni nobenega alternativnega ukrepa zasebnega sektorja in je v javnem interesu, da se v zvezi z navedeno institucijo začne postopek reševanja, se uporabljajo usklajena pravila iz DSRB/uredbe o EMR. Če ni javnega interesa za to, da se v zvezi z banko začne postopek reševanja, banka preneha poslovati na podlagi pravil o insolventnosti v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo.

Nacionalno insolvenčno pravo, ki se uporablja za banke, ki propadajo, zdaj večinoma ni usklajeno, uporaba pravil o insolventnosti na nacionalni ravni pa se med državami članicami razlikuje. Z DSRB/uredbo o EMR je bil doslej uveden le omejen element uskladitve. Natančneje, v skladu z DSRB so nekatere nekrite upravičene vloge v nacionalnem postopku v primeru insolventnosti razvrščene višje kot druge navadne nezavarovane neprednostne obveznosti, krite vloge pa so v postopku v primeru insolventnosti razvrščene višje kot nekrite upravičene vloge³⁵. Razvrstitev v postopku v primeru insolventnosti je bila nadalje usklajena z direktivo o hierarhiji bančnih upnikov, s katero je bila spremenjena DSRB³⁶. Z Direktivo je bil oblikovan nov razred dolga (nadrejeni prednostni dolg), ki je v postopku v primeru insolventnosti razvrščen nad podrejene obveznosti, vendar pod nadrejene obveznosti.

V skladu s klavzulo o pregledu uredbe o EMR mora Komisija oceniti potrebo po nadaljnji uskladitvi postopkov v primeru insolventnosti za institucije, ki propadajo ali bodo verjetno propadle.

Razlike med ureditvami na področju insolventnosti v bančni uniji lahko organu za reševanje otežujejo in zapletajo delo, zlasti če se postopek v primeru insolventnosti uporabi kot hipotetični scenarij v okviru ukrepov za čezmejne banke v postopku reševanja (zaradi upoštevanja načela, da noben upnik ne sme biti na slabšem³⁷). Da bi razumeli, ali in kako je treba rešiti te težave, je potrebnih več izkušenj. Vendar lahko Komisija že zdaj opredeli nekatere elemente zakonodaje o insolventnosti bank, ki se uporablja za banke, ki propadajo, o katerih je morda potreben nadaljnji razmislek. Med te elemente spada ocena veljavne razvrstitve terjatev v nacionalnem postopku v primeru insolventnosti v različnih državah članicah, da se med drugim ugotovi, ali je zaželen nadaljnja uskladitev med razvrstitvijo v postopku v primeru insolventnosti in postopku reševanja³⁸. Večja jasnost bi lahko bila potrebna glede postopkov, ki so na nacionalni ravni na voljo za likvidacijo ali prenehanje poslovanja bank, za katere velja, da propadajo ali bodo verjetno propadle, vendar v zvezi z njimi ne obstaja javni interes za sprejetje ukrepa za reševanje. DSRB/uredba o EMR ni natančna glede tega, kako bi se morali postopki v primeru insolventnosti končati za te banke, saj ti elementi niso usklajeni in je njihova določitev prepuščena nacionalnemu zakonodajalcu.

³⁵ Člen 108 DSRB.

³⁶ Direktiva (EU) 2017/2399 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o spremembi Direktive 2014/59/EU v zvezi z razvrstitvijo nezavarovanih dolžniških instrumentov v primeru insolventnosti.

³⁷ Načelo je opredeljeno v členu 34 DSRB in določa, naj delničarji in upniki v postopku reševanja ne utrpijo večjih izgub kot v postopku v primeru insolventnosti.

³⁸ V primeru uskladitve razvrstitve terjatev v postopku v primeru insolventnosti je treba ustrezno upoštevati status nekaterih prednostnih upnikov, kot so davčni organi, nosilci socialne varnosti, delavci/zaposleni.

Komisija je začela izvajati študijo, namenjeno boljšemu razumevanju teh vprašanj³⁹. Namen študije bo zagotoviti podlago za analizo razlik v insolvenčnih okvirih za banke na podlagi različnih nacionalnih zakonodaj ter oceniti povezave med temi okviri in pravili za reševanje. Študija bi morala tudi opredeliti morebitne možnosti politike za uskladitev, vključno z morebitno uvedbo postopkov upravne likvidacije v EU.

C. Delovanje enotnega mehanizma za reševanje in enotnega odbora za reševanje

V skladu s klavzulo o pregledu uredbe o EMR mora Komisija oceniti več vidikov, povezanih z upravljanjem in delovanjem enotnega mehanizma za reševanje in enotnega odbora za reševanje.

Med točke, navede za pregled, ki so v nadaljevanju zaradi praktičnosti združene, spadajo:

- ocena povezav enotnega odbora za reševanje (in enotnega mehanizma za reševanja na splošno) z drugimi akterji v postopku reševanja ter Evropskim bančnim organom (EBA), Evropskim organom za vrednostne papirje in trge (ESMA) in Evropskim organom za zavarovanja in poklicne pokojnine (EIOPA);
- ocena, ali bi bilo treba popraviti ciljno raven ali referenčno točko enotnega sklada za reševanje;
- ocena ureditev notranjega upravljanja enotnega odbora za reševanje in drugih operativnih zadev, zlasti naložbenega portfelja enotnega odbora za reševanje;
- ocena pravnega statusa odbora kot agencije Unije.

Komisija uvodoma pripominja, da je enotni odbor za reševanje dobil polna pooblastila za reševanje leta 2016 ter je potreboval čas, da vzpostavi svoje notranje delovanje in doseže polno število zaposlenih. Zato ne obstaja dovolj informacij ali izkušenj, da bi se izvedel poglobljen pregled.

Vendar je kljub temu mogoče navesti nekaj predhodnih preudarkov.

Kar zadeva postopek, ki je v uredbi o EMR določen za sprejetje sheme za reševanje⁴⁰, ta vključuje več korakov in zahteva usklajevanje med različnimi akterji, vključno z enotnim odborom za reševanje, nacionalnimi organi za reševanje, Evropsko centralno banko in Komisijo. Poleg tega postopek zahteva, da se za ohranitev finančne stabilnosti in izognitev negativnemu vplivu na trg sprejme shema za reševanje, ki jo je treba izvesti v zelo kratkem časovnem okviru. Čeprav postopek prinaša nekatere izzive, zagotavlja hitro sprejemanje odločitev o reševanju bank, hkrati pa ohranja vloge in posebne pravice vseh vpletenih akterjev.

Zunaj postopka reševanja je enotni odbor za reševanje sodeloval z nacionalnimi organi v skladu s postopki, določenimi v okviru. V ciklu načrtovanja reševanja za leto 2017 je določil zavezujoče cilje v zvezi z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani ravni za večino največjih bančnih skupin, ki so v njegovi

³⁹ Študija se je začela izvajati na podlagi zahteve in zagotovitve proračuna, ki ga je EP dal na voljo za pilotni projekt bančne unije. Javni razpis je bil objavljen 7. septembra 2018, glej <https://ted.europa.eu/TED/notice/udl?uri=TED:NOTICE:389651-2018:TEXT:SL:HTML&ticket=ST-35512292-rGDZ9PTvzUdNJZvojeKKI1EdXBHdQdHshD8PU99JSVKIfmyXIsA4zPHRCzeoTNQsdCLBE7lu53KzhFMVrszsg9zW-jpJZscgsw0KeumEE0mYyCS-1dilRzzzQczGl03GpkcVaEJS1fqVDK0xcTDeIqmAExgb>.

⁴⁰ Člen 18 uredbe o EMR.

pristojnosti, do leta 2020 pa namerava določiti zavezujoče cilje za vse skupine, ki so v njegovi pristojnosti.

Kar zadeva Evropski bančni organ, je Komisija 27. novembra 2017 objavila poročilo o vlogi Evropskega bančnega organa v zvezi s postopki mediacije v postopku reševanja⁴¹. V poročilu so obravnavana nekatera vprašanja, na katera je Evropski bančni organ opozoril Komisijo. Vsa ta vprašanja zadevajo določbe uredbe o ustanovitvi Evropskega bančnega organa,⁴² ki je v postopku spreminjanja v okviru pregleda evropskih nadzornih organov⁴³.

Kar zadeva popravek ciljne ravni in referenčne točke enotnega sklada za reševanje, uredba o EMR določa, da do konca prvotnega obdobja osmih let od 1. januarja 2016 razpoložljiva finančna sredstva enotnega sklada za reševanje dosežejo vsaj 1 % zneska kritih vlog vseh kreditnih institucij, ki imajo dovoljenje v vseh sodelujočih državah članicah⁴⁴. Podobno DSRB določa, da do 31. decembra 2024 razpoložljiva finančna sredstva shem financiranja držav članic dosežejo vsaj 1 % zneska kritih vlog vseh institucij z dovoljenjem na njihovem ozemlju⁴⁵. Države članice lahko določijo ciljne ravni nad navedenim zneskom, to možnost pa so nekatere od njih uporabile pri prenosu DSRB.

Od leta 2014 je bilo sprejetih več delegiranih in izvedbenih uredb, ki določajo pogoje in načine v zvezi s predhodnimi⁴⁶ in naknadnimi⁴⁷ prispevki, ki jih je treba zbrati za enotni sklad za reševanje in nacionalne sheme financiranja. Pozneje je enotni odbor za reševanje v okviru bančne unije izračunal in prek nacionalnih organov za reševanje začel zbirati predhodne prispevke v enotni sklad za reševanje⁴⁸. Zunaj bančne unije banke zdaj prispevajo v nacionalne sheme financiranja.

Evropski bančni organ je oktobra 2016 sprejel poročilo o referenčni točki za določitev ciljne ravni shem za financiranje reševanja⁴⁹. V poročilu je bila priporočena sprememba podlage za ciljno raven shem za financiranje reševanja iz kritih vlog v skupne obveznosti, od katerih se odštejejo krite vloge, da se doseže večja skladnost z regulativnim okvirom. Vendar je bilo tudi poudarjeno, da morajo imeti organi za reševanje in institucije zagotovila o prispevkih med oblikovanjem shem za financiranje reševanja ter da se je treba v navedenem obdobju izogibati spremembam ciljne ravni.

⁴¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?uri=CELEX:52017DC0661>.

⁴² Uredba št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ).

⁴³ Predlog Komisije COM(2017) 536 final z dne 20. septembra 2017.

⁴⁴ Člen 69(1) uredbe o EMR.

⁴⁵ Člen 102(1) DSRB.

⁴⁶ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 z dne 21. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v sheme za financiranje reševanja in Izvedbena uredba Sveta (EU) 2015/81 z dne 19. decembra 2014 o določitvi enotnih pogojev za uporabo Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v enotni sklad za reševanje.

⁴⁷ Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/778 z dne 2. februarja 2016 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z okoliščinami in pogoji, pod katerimi se lahko plačilo izrednih naknadnih prispevkov deloma ali v celoti odloži, ter o merilih za določitev aktivnosti, storitev in dejavnosti, kar zadeva kritične funkcije, ter merilih za določitev poslovnih področij in z njimi povezanih storitev, kar zadeva glavna poslovna področja.

⁴⁸ <https://srb.europa.eu/en/content/ex-ante-contributions-0>.

⁴⁹ V skladu s členom 102(4) DSRB. Poročilo o ustrezni podlagi za ciljno raven shem za financiranje reševanja, EBA-OP-2016-18, 28. oktober 2016, na voljo na: <http://www.eba.europa.eu/documents/10180/1360107/Report+on+the+appropriate+target+level+basis+for+resoluti+on+financing+arrangements+%28EBA-OP-2016-18%29.pdf>.

V tej fazi se enotni sklad za reševanje še oblikuje in se še ni uporabil za noben ukrep za reševanje. Poudarek bi torej moral biti na doseganju ciljne ravni in zagotavljanju polnega izvajanja veljavnih pravnih določb. Spremembe same ciljne ravni ali referenčne točke in prispevkov se v tej fazi postopka ne zdijo potrebne.

Kakršno koli nadaljnjo oceno bo mogoče izvesti šele, ko bo celotni mehanizem za zagotovitev financiranja v postopku reševanja dokončan in po možnosti preskušen v konkretnih primerih. V tej fazi zadostuje navedba, da se lahko povečana sposobnost pokrivanja izgub zasebnega sektorja, zlasti zaradi pravil v zvezi z minimalno zahtevo za kapital in kvalificirane obveznosti, vsebovanih v bančnem svežnju, in rast enotnega sklada za reševanje štejeta za ustrezna načina za zmanjšanje morebitne izpostavljenosti držav bančnemu sektorju.

Kar zadeva vprašanje upravljanja enotnega odbora za reševanje in spremembo njegovega pravnega statusa iz agencije v institucijo EU⁵⁰, glede na to, da je bil ustanovljen pred kratkim in da še ni pridobljenih veliko praktičnih izkušenj, v tej fazi ni dovolj elementov, da bi se predlagale spremembe sedanjih določb. Komisija v zvezi s tem poudarja, da bi taka sprememba pravnega statusa zahtevala spremembo Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU).

Nazadnje, glede na možnost, da k bančni uniji pristopijo države članice, ki v njej še ne sodelujejo, bi se morda dalo razmisliti o pogojih in načinih, da država članica pristopnica sodeluje v enotnem mehanizmu za reševanje.

IV. SKLEPNA UGOTOVITEV

Komisija preuči vprašanja, obravnavana zgoraj, ki temeljijo na njenih omejenih dosedanjih izkušnjah z uporabo okvira za reševanje.

Okvir se je uporabil samo v majhnem številu primerov. Med temi primeri je samo en zadeval reševanje institucije na podlagi uredbe o EMR. Opozoriti je treba tudi, da je več teh primerov obravnavalo „vprašanja, povezana s preteklostjo“, ki so se nakopičila v času finančne krize ali pred njo.

Poleg tega so določbe v zvezi z instrumentom za reševanje s sredstvi upnikov in ustanovitvi enotnega odbora za reševanje začele veljati šele 1. januarja 2016. Pri drugih elementih – kot so načrtovanje reševanja za večje in kompleksne institucije ter določbe v zvezi z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti – je potrebno postopno uvajanje, preden jih je mogoče v celoti izvajati.

Poleg tega so nekateri ključni deli okvira – vključno z določbami v zvezi z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, pooblastili v zvezi z moratorijem in priznanjem obveznosti, ki jih ureja pravo tretje države – v postopku spreminjanja, po uvedbi pa se bodo zanje uporabljala prehodna obdobja.

Glede na to je še prezgodaj, da bi v tej fazi oblikovali in sprejeli zakonodajne predloge.

Komisija bo kljub temu še naprej spremljala uporabo okvira za reševanje ter zgoraj opredeljena vprašanja nadalje presojala tudi z vidika dodatnih elementov, ki jih bo

⁵⁰ V skladu s členom 94(1)(a)(i) uredbe o EMR mora Komisija v okviru pregleda zakonodaje oceniti, ali „obstaja potreba, da funkcije, ki so s to uredbo dodeljene odboru, Svetu in Komisiji, izvaja izključno neodvisna institucija Unije, in če obstaja, ali so potrebne spremembe ustreznih določb, tudi na ravni primarnega prava“.

zagotovila pred kratkim začeta študija o usklajevanju nacionalnega insolvenčnega prava, in izkušenj na podlagi morebitne prihodnje uporabe okvira za reševanje.

Komisija bo v ta namen tudi začela celovito razpravo o temah, ki so v tem poročilu opredeljene v zvezi z DSRB/uredbo o EMR (in o vprašanjih, ki se bodo morda pojavila pri uporabi okvira za reševanje), s strokovnjaki, ki jih bodo imenovali Evropski parlament, države članice in vsi zadevni deležniki.

V okviru tega bo Komisija tudi upoštevala povezavo z razvojem politik v zvezi z jamstvom za vloge, vključno z delom skupine na visoki ravni, ki jo je ustanovila Euroskupina,⁵¹ in pregledom direktive o sistemih jamstva za vloge⁵².

⁵¹ Poročilo Euroskupine voditeljem o poglobitvi ekonomske in monetarne unije z dne 4. decembra 2018.

⁵² Direktiva 2014/49/ES.